

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az 1992. december 23-i 93/82/EGK határozatában a Bizottság többek között egy bírságot szabott ki a felperesre egy, az EK-Szerződés. 85. és 86. cikkén (jelenleg 81. és 82. cikk) alapuló eljárás keretében. Miután a felperes keresetet nyújtott be a határozat ellen, a Bíróság 2000. március 16-i ítéletében ⁽¹⁾ megsemmisítette a határozatot annyiban, amennyiben az a felperesre bírságot szabott ki. Ezen ítéletet követően a Bizottság meghozta a megtámadott határozatot, amely ugyanazért a jogsértésért 3 400 000 euró bírságot szabott ki a felperesre.

Ez utóbbi határozat megsemmisítése iránti keresete alátámasztására a felperes mindenek előtt azzal érvel, hogy a Bizottság minden ésszerű határidőn túl hozta meg második határozatát, és ezért már nem volt jogosult eljárni. A felperes szerint a Bizottság megsértette továbbá védelemhez való jogát azzal, hogy kizárólag a bírság kérdése tekintetében nyitotta meg újra az eljárást. A felperes szerint bírság kiszabásánál az új határozata meghozatalakor a Bizottságnak a jogsértést is újra kell értékelnie, és nem teheti azt meg, mint a jelen ügyben, hogy a tizenkét éves tények értékelésére támaszkodjon. A felperes azt is állítja, hogy a bírság indokolatlan, mivel a jogsértések nem lettek megállapítva. Végül pedig a felperes azzal érvel, hogy a szóban forgó bírság diszkriminatív, aránytalan, a Bizottság szokásos gyakorlatának megsértésével lett kiszabva, és hatáskörrel való visszaélést valósít meg. Úgy véli, hogy reá szabták ki a bírság szinte egészét egy olyan konferencia által elkövetett állítólagos erőfölénnyel való visszaélést, amelyben a jogok kevesebb, mint harmadával bír.

⁽¹⁾ C-395/96 P. és C-396/96 P. sz. egyesített ügyek.

Az Éditions Odile Jacob SAS által az Európai Közösségek Bizottsága ellen 2004. július 8-án benyújtott kereset

(T-279/04. sz. ügy)

(2004/C 262/64)

(Az eljárás nyelve: francia)

Az Éditions Odile Jacob SAS, székhely: Párizs, képviseli: Olivier Fréget és Wilko van Weert, ügyvédek, 2004. július 8-án keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságához az Európai Közösségek Bizottsága ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- semmisítse meg a Bizottság 2004. január 7-i határozatát, melyben a Bizottság a közös piaccal és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodás érvényesülésével összeegyeztethetőnek ítélte egy összefonódási ügyletet (COMP/M.2978 sz. LAGARDERE/NATEXIS/VUP ügy) ⁽¹⁾;
- kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Megtámadott határozatában a Bizottság úgy határozott, nem ellenzi, hogy a Lagardère társaság megszerezze a Natexis Banques Populaires által irányított Investima által irányított Vivendi Universal Publishing egyes részvényeinek felügyeletét, amely ügyletről a 4064/89 ⁽²⁾ EGK-rendelet 4. cikke alapján 2003. április 14-én a Bizottságot értesítették és amely a közös piaccal és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodással összeegyeztethetőnek ítélte, amennyiben a társaság az általa vállalt kötelezettségeknek eleget tesz.

A felperes, akit állítása szerint a megtámadott határozat közvetlenül és egyénileg is érint, mivel tevőlegesen részt vett az elfogadását megelőző közigazgatási eljárásban, a szóban forgó határozat megsemmisítését elsősorban azon az alapon sérelmezi, hogy szerinte a Bizottság ezzel megsértette a 4064/89 rendeletet. A felperes szerint a Natexis bank nem tartozik a nevezett rendelet 3. cikk 5. bekezdés a) albekezdésében foglalt kivétel hatálya alá, mivel csak úgy tudta megszerezni a Vivendi Universal Publishing-et, hogy azt utána kénytelen volt a Lagardère-nek eladni. Így tehát a Bizottság tévesen minősítette a szóban forgó tervet a kizárólagos irányítás megszerzésének, mivel az valójában a Lagardère és a Natexis közös irányításának megszerzése, amelyet a 4064/89 rendelet 4. cikk második bekezdése értelmében e két cégnek közösen kellett volna bejelenteni.

A felperes azt is állítja, hogy a Bizottság a 4064/89 rendelet 6. cikk első bekezdését, illetve a 2. cikk első bekezdés a) pontját is megsértette, amikor a szóban forgó ügyletről szóló értesítést a beavatkozást követő több, mint négy hónapon túl fogadta el, valamint akkor, amikor a Lagardère részére további határidőket szabott, mellyel a határozat elfogadása kilenc hónapot késett. A Bizottság a Lagardère valós erejének értékelésekor is súlyos mérlegelési hibát követett el.

A felperes egyebekben arra hivatkozik, hogy a Bizottság a 4064/89 rendelet 2. cikkét is megsértette, és súlyos mérlegelési hibát követett el, amikor a megtámadott határozat megerősítette a Lagardère domináns helyzetét. A felperes azt is állítja, hogy egy olyan átruházási kötelezettségvállalás elfogadásával, amely sem elvben, sem alkalmazási feltételeiben nem alkalmas a hatékony verseny megerősítésére, a Bizottság megsértette a 4064/89 rendelet 8. cikk második bekezdését. A felperes végül a nevezett kötelezettségvállalásnak a jelenlegi piaci szerkezetre gyakorolt hatásával kapcsolatban hivatkozik a megtámadott határozat indoklásának hiányosságaira.

⁽¹⁾ HL L 125., 2004.4.28., 54. o.

⁽²⁾ A vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendelet, HL L 257/90., 13. o.